

Landbrugets grønne omstilling er en fælles opgave

Af minister for fødevarer, landbrug og fiskeri, Rasmus Prehn (S), Peder Pårs Vej 10, Aalborg.

Regeringen er valgt på at ville skabe et grønnere Danmark. I 2030 vil landbruget stå for en tredjedel af al drivhusgasudledning i Danmark. Derfor har det også en naturlig hovedrolle, hvis vi skal lykkes med at reducere udledningen med 70 procent frem mod 2030, sådan som et stort folketingsflertal har besluttet.

Landbruget er et af de vigtigste erhverv i Danmark. 125.000 danske arbejdspladser er knyttet ikke bare til selve landbruget, men til de mange følgerhverv ud over hele landet.

Dansk landbrug er også en eksportsucces. Med en årlig eksport for ca. 170 mia. kr. tilhører vi verdenseliten, når det kommer til at levere kvalitetsfødevarer på det internationale marked.

Men landbruget sætter sig dybe spor. På vandmiljøet. På biodiversiteten. På naturen. På klimaet.

Derfor har regeringen inviteret folketingets partier til forhandlinger om en vidtgående, bred og langsigtet aftale om landbrugets grønne omstilling.

Målet er at skabe et nationalt kompromis, som både adresserer landbrugets klimaaftryk, dets indvirkning på miljøet og dets betrængte økonomi.

Et sådant kompromis er en kompleks størrelse med mange interesser på spil.

Vi skal på den ene side favne den unge klima-ildsjæl, som er bange for, hvad det er for en jord, hun kommer til at overtage. Hun synes, omstillingen af blandt andet landbruget er alt for langsom og omstændelig.

I regeringen er vi fulde af sympati for de mange engagerede unge, som holder os politikere til ilden. Og det er vigtigt, at vi ikke fejer dem af, men lytter til deres bekymringer.

På den anden side skal vi også favne den konventionelle landmand, hvis livsværk er genstand for vores forhandlinger.

Han er sådan set med på, at den grønne omstilling er vigtig, men han kan bare ikke følge med. For hver gang, han lige har lavet et nyt tiltag eller foretaget en ny investering i anlæg og maskineri, kommer der et nyt krav.

Endelig skal vi også favne de mange, som arbejder i følgerhverv til landbruget. Det er for eksempel slagterimedarbejderen, som hver dag tager sin tårn ved samlebåndet.

Han frygter for sit job, hvis den grønne omstilling kommer til at drive arbejdspladser ud af landet. Han spekulerer måske på, hvad han skal betale sin termin med, hvis vi alle sammen skal til at leve af økologiske kålrabi. Skal vi så stadig slagte ligeså mange svin, som vi har gjort hidtil?

Der er selvfølgelig her tale om tre arketyper. Men de illustrerer den palette af interesser, som en aftale om landbruget skal varetage.

De fleste har nok både sympati og forståelse for alle tre perspektiver. Men desværre er det langt nemmere sagt end gjort at favne deres ønsker samtidigt. Det gør det om muligt endnu vigtigere, at vi i folketinget gør det fælles, samlet og bredt.

Det er nemlig det, vi kan i Danmark. I det samarbejdende folkestyre. Vi kan gøre hinanden stærkere og klogere. Vi kan løfte i flok.

Regeringen har nu haft det første forhandlingsmøde med alle folketingspartiets partier, og vi fortsætter ufortrødent i de kommende mange uger.

Det er regeringens håb, at vi kan forhandle os frem til et fornuftigt, langsigtet, grønt og bredt nationalt kompromis. Det er en forudsætning for, at både klimaaktivisten og slagterimedarbejderen kan få ro i maven, og landbruget kan foretage langsigtet planlægning og investeringer i nye grønne teknologier og løsninger.

Til gavn for klimaet, for naturen og for et fortsat bæredygtigt landbrug i Danmark.